

Forrában minden... LEFON 706

iszta... apiros... ad/hivatba

(idült, ide... győztes... a nyoma gyógyhorc...

sió!... vező alkalom... t1.95

52. szám... idült...

vó.

stár döm... tolyó évi... 3 órákor...

lítését,

gok azon ti... hogy miután... zehivott köz...

szása... 7-én.

bizottság.

Január 1-én... az év folya... 1919. é. hiteles...

CSOK... SZERTÁR...

sa

utás... évvel...

08.298... 08.298...

gato.

sz... sz... sz...

sz... sz... sz...

sz... sz... sz...

SZERKESZTŐSÉG BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11. Telefon száma 788. KEZIRATOKAT NEM KÜLDÜNK VISSZA. CSAK BÉRMENTES LEVELEKET FOGADUNK EL.

EGYETÉRTÉS

Dr. PAP ZOLTÁN

EÖTVÖS KÁROLY

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11. Telefon száma 706. HIRDETÉSEKÉRT ÉS NYILTTÉRBE VALÓ KÖZLEMÉNYEKÉRT FELVETÉSKERESKEDŐHIVATAL...

Mai számunk főbb közleményei: Vezércikk: Kortina. Irta: Pap Zoltán. A kötelesség. Tizenhat politikus a királynál. Beacs obstruál. Hódossy álláspontja. Új rend a Házban. Gapon reklámharcokról. A mandzsuriai harcról. A jó, öreg csillivizáció. Az orosz vasutasok obstrukciójáról. A kőautó vasút olcsóbb tarifa. A nőhódító. Készülődés az önlói vámtarifára. Tárca: Idegen országban. Irta: Palágyi Lajos. A tanács. Irta: N. I.

zél álló birkákat piszkálja meg. Csodálatos sajtósága az elől menő birkák: mintha megérezné a biztatást, megtalálja az utat, merre kell mennie. Vagy talán azért, mert a származás arra, hogy önmagáról gondoskodva éljen, Korunk jellemvonása tehát a vak, feltétlen, mindenek fölött és minden körülmények között való királyimadás. Ott tartunk ama Lajos francia király korában, mikor a magukat királyoknak képzelő hübéruak sanyargatásaitól a nép a királyi hatalom védbástyája mögé menekült, mely neki amazok tulkapásai ellen biztos menedéket nyújtott, lévén a király nagyobb ur minden kis királyoknál.

Mert az csak elég dolog egy királynak, ha a nemzet legéletbevágóbb kérdése a dolga! Ki merné még feltételezni is ebben a szerencsétlen országban, hogy a királynak kötelességei is vannak?

Budapest, márczius 2.

A kötelesség.

Azt mondja gróf Csáky Albin, hogy az ellenzéki koalíciónak kötelessége elvállalni a kormányzást. Hogy érti ezt a volt közoktatásügyi miniszter ur: — minden körülmények között kötelessége a koalíciónak, hogy a kormányzás ügyét kezébe vegye? Abban nem kételkedhetünk senki, hogy az ellenzék tudatában van e kötelességének. Az első pillanattól fogva nemcsak vállalta, hanem követelte is a maga számára a kormányzás feladatát. Hogy válság még most is van, éppen annak tulajdonítható, hogy az ellenzék gróf Csákytól emlegetett kötelességet csak olyan alakban akarta teljesíteni, a melyre azt a nemzet megszabta. Még helyesebben állítva föl a tételt: válság azért van, mert a korona nem érti és nem látja, hogy az ellenzék kötelességteljesítésének milyen határok között szabad mozognia. Sem ok, sem alkalom nincs tehát az ellenzék kötelességére emlékeztetni. Ha pedig ez olyan irányban történhet, hogy az ellenzéknek minden körülmények között kormányzást kell vállalnia — ha ez a kormányzás mindjárt más alapon, mint konzervatív hatványes alapon nem történhetik meg — akkor... ezt a nótát már ösmertük. A szabadelvű párt dundolgaia hetek óta oly nyilvánvaló tendenciával, hogy a kiáltó hátsó gondolatokat lehetetlen meg nem hallani. Természetesen, gróf Csáky Albinról nem tetelezzük föl, hogy beállott karéneskes ebbe a koncertbe. Ő alkalmasint úgy gondolja az ellenzék kötelességteljesítését, a hogy azt a nemzet gondolja — a hogy azt másképp elképzelni sem lehet.

Tizenhat politikus a királynál.

A mai napnak nevezetes politikai szenzációja van: az, hogy a király tizenhat magyar politikust meghívta magához, mert a válság ügyében meg akarja hallgatni nézeteiket, hi-helyleg azért, hogy leszűrjén a hallottakból a kelendő konkluziót, ehhez mérten döntson és végteltesse a kormányválságnak is, a parlamenti válságnak is. Tízma már a tegnapi kihallgatás után kijelentette az előtte megjelent újságíróknak, hogy több politikuskak a meghallgatását ajánlotta. Ő terjesztett elő egy hosszú listát, de a király csak ma döntött az előterjesztés dolgában, még pedig — alkalmasint magának Tízának a legnagyobb megilletésére — úgy, hogy en bloc elfogadta az egész listát, és már szombattól kezdve sorra meg fog hallgatni tizenhat magyar politikust, még pedig a következőket: A függetlenségi párt részéről: Gróf Apponyi Albertet, Thaly Kálmánt, Jusch Gyulát és Tóth Jánost, vagyis négyet. Az újpárt részéről: Bárd Bányfi Dezsőt, vagyis egyet. A néppárt részéről: Rakovszky Istvánt és gróf Zichy Nándort, vagyis kettőt. A disszidensek részéről: Darányi Ignác, azaz egyet. A pártokivüvek közül: Ifj. gróf Zichy Jánost, vagyis egyet. A szabadelvű párt részéről: Gróf Csáky Albin, báró Dániel Ernőt, Falk Miksát, Hódossy Imrét, Láng Lajost és gróf Zselénczky Róbertet, vagyis hatot és végül a horvátok közül: Tomasic Miklóst, vagyis egyet. Tehát összesen kilencz ellenzék és hét kormánypárti, hozzászámítván a szabadelvű pártiakhoz a horvát Tomasic Miklóst is. A kihallgatandók közt tehát képviselve van minden párt, de sőt minden pártnak minden árnyalata. A politikai körökben természetesen sokat beszéltek ma este ezekről a meghívásokról. Ellenzéki részen álta-

Kortina.

A nagy politikai színjátéknak két fólvonását már ismerjük s bátran leránthatjuk a darabot. Nem tartozik ez a színdarab a világ semmiféle műfajához. Fogalma sincs a szerzőnek — nem a műfajokról, hanem a logikáról.

A józan észnek mily nagyfokú hiányossága kell ahhoz, hogy egy egyszerű történetet ne engedjen a maga természetességében lefolyni, de szemmel látható erőszakkal megakadályozza az alany után az állítmányok önkénynt kinalkozó következtetését. Műintézelbe esáltak. Megfizették a drága belépődíjat rendkívüli helyárakkal s utszéli találós mesék feladásával akarnak mulattatni ilyenformán: »a ki másnak vermet ás, ne halaszd azt holnapra.«

Csodálkozunk meg ezen a mi birkatürelmű nézőközönségünkön is, mely ide összegyűlt, hogy ilyen méla esendőségben várja a darab folytatását, mert ez a színjáték már előbb a műveltségnek alacsonyabb fokán álló nézők előtt szintén megbukott; nemcsak, hanem nyílt színen az egyik színészt — ha jól emlékszünk a nevére: Szergiusz-nak hívták — vöröshagy-mával dobálták meg, még pedig oly kíméletlenül, hogy szegénynek betörték a fejét.

Az Egyetértés tárcaja

Idegen országban.

— Az Egyetértés eredeti tárcaja. — Irta Palágyi Lajos. Idegen honban járva-kelve, Nézem sok tarka nép szokását. Más itt az ember, más a nyelve, A szín, a hang, a mód beh más itt!

Szorongó szívvel, elfogódva Törtetek népek segín áltál, Miként távol esillag lakója, Kinek nincs kapasa e világgal.

S érzem, hogy szívem, miként dermed, Bár déli nap tűzében járok, Nem leve sehol érző lelket, Fagyos, leiketlen kővé válok.

A földön így elkárhozottan, Hangos tömegben néma árnyék: Az égre nézek, hátha ottlan Egy honi ismerőst találnék.

S im ott fenn fényét ragyogtatja Az ég tűzkeblű jövevénye — Köszöntelek, hazámam napja, Te olthatatlan örök fénye!

Körülte felleg-raj, gyülemli, Az ég sok ezáltalán lakója, — Köszöntelek, te honi felhő, A mi nagy bűnknek hirhozója!

A tanács.

— Az Egyetértés eredeti tárcaja. — Irta: N. I. — És most válnak? — Válnak, tanár ur — mondta a szőke fiatalasszony és könybeboruló tekintettel nézett az öreg professzorra. — Nem tudom, okosan cselekszik-e, Annuska? Az ura, utóljára is, szerette... — Gyönyörű szeretet. Hiszen mondtam, hogy két hónapig telem se nézett. Mindig a parcellázással mentegette magát, míg rá nem jöttem, hogy a vörös Bakoné kedvéért volt oda a Nyírségben. Ó, ha tudná, tanár ur, hogy mennyit szenvedtem!

— Szegény kicsi Annuska — mondta az öreg ur meghatottan. — Lássam, nem kellett volna férjhezmennie. Azaz... persze, hiszen szerették egymást... Alkalmasint még most is szeretik... Gondolkozzék csak, édes leánykám... A fiatal asszony busan rázta a fejét. Körülnézett a tanári szobában, melyet nagyon jól ismert abból a korból — nem is olyan régen — mikor még az osztálya magyar dolgozatait szállította be ide Torday tanár urnak. A régi, polezós, rekeszes íróasztal most is csak úgy állott az ablakok közt, megrakva a kék borítéku füzetekkel s az ismerős jegyzőkönyvekkel... Az járt az eszébe, hogy okosabb lett volna elvégezni

A tanács.

Valami keresztünyillallott a szíven. Elgedetten, boldogan? Ha nem látta többé a kit szeret — az urát?... De ha az ura nem szereti már! Két hónapig tudta magára hagyni, alig másfél éves házasság után s mikor a szemére vetette Bakonét, csak vállalt vont és annyit felelt: csacsi vagy. Kitért belőle a keserűség és zokogva borult az íróasztal sarkára. A jó öreg Torday remülten csitította. Simogatta a szőke fejét, letörülte a könyvét. — Annuska, maga olyan bátor és okos volt mindig, ne csüggedjen hát el! Ha nem szereti, persze, hogy el kell válniok. Legyen nyugodt, menni fog minden, mint a karikacsapás... feléj nyílvá megint szabad lesz és akkor aztán majd jobban megénezi, hogy kire bizza rá a sorsát... A fiatal asszony még keserűebben zokogott. A professzor ur nyugtalanokdva vizsgálta tovább. — Annuska lelkem, ne sírjon hát! Édes leánykám, nem érdemi meg az a hitvány fráter, hogy egy könyvet is ejtsen miatta. A ki magát el tudta hagyni holmi vöröshajú asszonyáért... Annuska erélyesen emelte fel a fejét. — Nem hagyott el, — hogy mondhát illet, tanár ur? — kérdezte-csuklás és sírás közt. — Hogy mondtam?... Hogy mondhátam?... Torday tanár ur rettenetes zavarba jött. — Azt gondoltam... azt

hittem... hogy két hónap... és parcellázott... — Istenem, hát aki mernők, annak muszáj parcellázni. Kivált a Nyírségben annyi a homok... ott nehezebb a munka... — Igenis persze — motyogta Torday egymóltalanul. — De ha mégis azt gondolja, Annuska, hogy az az asszony... — Az egy csuf vöröshajú boszorkány: a szemre apró és színtelen, a bőre olyan akár a pulykatojás. Hosszu, sovány és száraz... tudja, tanár ur? Es én... ugy-e, hogy én nem vagyok éppen rut? — Maga, Annuska? — Torday őszinte lelkesedéssel bámulta a kedvencét. — Inkább azt mondhatná, hogy szép, üde, mosolygó, mint egy harmatos májusi reggel! — No lássa — mondta Annuska váratlan rezignációval, aztán ujra zokogásba kezdett. — Válni fogunk tanár ur. Azért jöttem fel, hogy tanácsot adjon. Tudja, hogy mióta édesapám meghalt, mindig magától kértem tanácsot — tette hozzá fájdalmas arccal. Torday elérzékenyülve hallgatta és úgy érezte, hogy a szegény gyermek szerencsétlenségéért voltaképpen ő a felelős. Miért nem akadályozta meg, hogy ahhoz a gazemberhez menjen feleségül, a kinek a szeméből is, meg a hajuzáról is leolvashattak volna a könyvelmi hajlandóságait? Hogy Annuska a házasságot is, épp úgy, mint más egyéb dolgait, már csak mint fajt accomplit közölte vele és az említett tanácskerés mindössze egynemély háztartási czikk szükségének a megvitatására szorítkozott, már észbe sem jutott a jó öreg urnak. Csak annyit látott világosan, hogy az ő kedves Annuskája, akit nyolcz esztendőig tanított a magyar nyelv titkaira, s akiben szellemi kincsenek hű letéteményesét látta mindig, most szenved, boldogtalan és válni akar. Tehát kötelessége segíteni rajta. Ujra vizsgáltni akarta. — No Annuska, beszéljünk komolyan. Azt tudja, hogy rám feltétlenül számíthat, de halljuk előbb, hogy mit mondott a mamája? — Jaj, a mama!... Őt bizony nem ér-

Az Egyetértés tárcaja

Idegen országban.

— Az Egyetértés eredeti tárcaja. — Irta Palágyi Lajos. Idegen honban járva-kelve, Nézem sok tarka nép szokását. Más itt az ember, más a nyelve, A szín, a hang, a mód beh más itt!

Szorongó szívvel, elfogódva Törtetek népek segín áltál, Miként távol esillag lakója, Kinek nincs kapasa e világgal.

S érzem, hogy szívem, miként dermed, Bár déli nap tűzében járok, Nem leve sehol érző lelket, Fagyos, leiketlen kővé válok.

A földön így elkárhozottan, Hangos tömegben néma árnyék: Az égre nézek, hátha ottlan Egy honi ismerőst találnék.

S im ott fenn fényét ragyogtatja Az ég tűzkeblű jövevénye — Köszöntelek, hazámam napja, Te olthatatlan örök fénye!

Körülte felleg-raj, gyülemli, Az ég sok ezáltalán lakója, — Köszöntelek, te honi felhő, A mi nagy bűnknek hirhozója!

Körülte felleg-raj, gyülemli, Az ég sok ezáltalán lakója, — Köszöntelek, te honi felhő, A mi nagy bűnknek hirhozója!

Körülte felleg-raj, gyülemli, Az ég sok ezáltalán lakója, — Köszöntelek, te honi felhő, A mi nagy bűnknek hirhozója!

Körülte felleg-raj, gyülemli, Az ég sok ezáltalán lakója, — Köszöntelek, te honi felhő, A mi nagy bűnknek hirhozója!

Körülte felleg-raj, gyülemli, Az ég sok ezáltalán lakója, — Köszöntelek, te honi felhő, A mi nagy bűnknek hirhozója!

Az Egyetértés tárcaja

Idegen országban.

— Az Egyetértés eredeti tárcaja. — Irta Palágyi Lajos. Idegen honban járva-kelve, Nézem sok tarka nép szokását. Más itt az ember, más a nyelve, A szín, a hang, a mód beh más itt!

Szorongó szívvel, elfogódva Törtetek népek segín áltál, Miként távol esillag lakója, Kinek nincs kapasa e világgal.

S érzem, hogy szívem, miként dermed, Bár déli nap tűzében járok, Nem leve sehol érző lelket, Fagyos, leiketlen kővé válok.

A földön így elkárhozottan, Hangos tömegben néma árnyék: Az égre nézek, hátha ottlan Egy honi ismerőst találnék.

S im ott fenn fényét ragyogtatja Az ég tűzkeblű jövevénye — Köszöntelek, hazámam napja, Te olthatatlan örök fénye!

Körülte felleg-raj, gyülemli, Az ég sok ezáltalán lakója, — Köszöntelek, te honi felhő, A mi nagy bűnknek hirhozója!

Körülte felleg-raj, gyülemli, Az ég sok ezáltalán lakója, — Köszöntelek, te honi felhő, A mi nagy bűnknek hirhozója!

Körülte felleg-raj, gyülemli, Az ég sok ezáltalán lakója, — Köszöntelek, te honi felhő, A mi nagy bűnknek hirhozója!

Körülte felleg-raj, gyülemli, Az ég sok ezáltalán lakója, — Köszöntelek, te honi felhő, A mi nagy bűnknek hirhozója!

Körülte felleg-raj, gyülemli, Az ég sok ezáltalán lakója, — Köszöntelek, te honi felhő, A mi nagy bűnknek hirhozója!

Körülte felleg-raj, gyülemli, Az ég sok ezáltalán lakója, — Köszöntelek, te honi felhő, A mi nagy bűnknek hirhozója!

Körülte felleg-raj, gyülemli, Az ég sok ezáltalán lakója, — Köszöntelek, te honi felhő, A mi nagy bűnknek hirhozója!

Az Egyetértés tárcaja

Idegen országban.

— Az Egyetértés eredeti tárcaja. — Irta Palágyi Lajos. Idegen honban járva-kelve, Nézem sok tarka nép szokását. Más itt az ember, más a nyelve, A szín, a hang, a mód beh más itt!

Szorongó szívvel, elfogódva Törtetek népek segín áltál, Miként távol esillag lakója, Kinek nincs kapasa e világgal.

S érzem, hogy szívem, miként dermed, Bár déli nap tűzében járok, Nem leve sehol érző lelket, Fagyos, leiketlen kővé válok.

A földön így elkárhozottan, Hangos tömegben néma árnyék: Az égre nézek, hátha ottlan Egy honi ismerőst találnék.

S im ott fenn fényét ragyogtatja Az ég tűzkeblű jövevénye — Köszöntelek, hazámam napja, Te olthatatlan örök fénye!

Körülte felleg-raj, gyülemli, Az ég sok ezáltalán lakója, — Köszöntelek, te honi felhő, A mi nagy bűnknek hirhozója!

Körülte felleg-raj, gyülemli, Az ég sok ezáltalán lakója, — Köszöntelek, te honi felhő, A mi nagy bűnknek hirhozója!

Körülte felleg-raj, gyülemli, Az ég sok ezáltalán lakója, — Köszöntelek, te honi felhő, A mi nagy bűnknek hirhozója!

Körülte felleg-raj, gyülemli, Az ég sok ezáltalán lakója, — Köszöntelek, te honi felhő, A mi nagy bűnknek hirhozója!

Körülte felleg-raj, gyülemli, Az ég sok ezáltalán lakója, — Köszöntelek, te honi felhő, A mi nagy bűnknek hirhozója!

Körülte felleg-raj, gyülemli, Az ég sok ezáltalán lakója, — Köszöntelek, te honi felhő, A mi nagy bűnknek hirhozója!

Körülte felleg-raj, gyülemli, Az ég sok ezáltalán lakója, — Köszöntelek, te honi felhő, A mi nagy bűnknek hirhozója!

lában nem várnak nevezetesebb fordulatot e tömeges bihaggatástól, legálabb a nemzel javára nem. Hiszen nagyon is szembeötlő, hogy a szabadelvű párt részéről kiket hívtak meg. Az egész dolognak az a látszata, mintha a kiegészítési politikának tetszősebb alakot akarnának csak adni.

Elvégre újat az ellenzéki politikuskok nem igen fognak mondhatni a királynak azok után, a miket már elmondtak neki *Andrássy és Kossuth*, majd utánuk *Széll és Wekerle*. A meghívott ellenzéknek nem lehet más véleményük, mint az, a mire nézve — mint Kossuth Ferencz egy minapi cikkében kifejtette — az egész ellenzék megállapodott. Ez:

1. Az önálló vámtarület.
2. A nemzeti bank.
3. A választási reform.
4. A progresszív adóreform.
5. A közigazgatási reform.
6. A szociális reformok.
7. A magyar nyelv és magyar jelvények a magyar hadseregben, mint az összes hadsereg kiegészítő részében (1867. XII. törvényezék).

E követelésekre nézve Kossuth Ferencz szerint teljes egyetértés van az ellenzéki koalíció részesei közt és lefele tehát senki se licitálhat, se negyennyolcas, se néppárti, se újpárti, se senki. E követelések teljesítése hozhatja meg a válság megoldását, akármiféle kabinetet akarja is bizni a király a kormányzást, egyéb semmi.

Az első felhivatalos jelentés.

A délutáni órákban a *Bud. Tud.* utján látott napvilágra, a mely a következőket jelentette rendkívüli kiadásban a terve vett kihallgatásokról:

Ő felsége értesülésünk szerint szombattól kezdve a következő magyar politikuskok fogja kihallgatáson fogadni:

Gróf Apponyi Albert, báró Bánffy Dezso, gróf Csáky Albin, báró Dániel Ernő, Darányi Ignác, Falk Miksa, Hódossy Imre, Justh Gyula, Láng Lajos, Rakovszky István, Thaly Kálmán, Tóth János, Tomassics Miklós, ifj. gróf Zichy János, gróf Zichy Nándor és gróf Zselenszky Róbert.

Megjegyzendő, hogy Széll Kálmán, dr. Wekerle Sándor és Kossuth Ferencz ez ügyben a király által meghallgatva lévén, ez alkalommal újabb meghívót nem kaptak.

Pár perczel később már minden pártkörben ismeretes volt a dolog és nagy érdeklődéssel fűzték megjegyzéseket ahhoz, hogy:

kit miért hívnak meg?

Menjünk sorra-rendre végig a névsoron: Gróf Apponyi Albert. Hogy őt miért hívja meg a király, annak egyszerű a magyarázata. Hát azért, mert ő Apponyi Albert. Az ellenzék egyik leghangosabb tagja, aki természetesen Kossuth Ferenczével egyhangú véleményt fog elmondani a királynak a nemzeti követelések tekintetében.

Báró Bánffy Dezso. Meghívják, mert az újpártiak a vezére. Valamikor igen kedves embere volt a királynak. Soha miniszterelnököt olyan nehéz szívvel nem ejtett el a király, mint őt. Bukása után is elhagyta a királyi

magát, ha ártatlan? De annyira jelentéktelennek tartja a feleségét, hogy szükségét sem érzi megnyugtanni. Semmibe sem veszi, mert már nem szereti! Ki tudja... Hátha Bakóné is idefent van? Hátha most éppen — és a hideg közeli rúgni a pusztá gondolat! — hátha ott most van vele legytitja? Hirtelen elhatározással döntötte el magában, hogy mégis jó volt azonnali idejönni. Az öreg professzor hű védelmezője marad — válni fog... Ezerszer annyit szenvedjen inkább egyedül, mint együtt élni vele azzal a hitell, hogy Sándor megcsalja... Eppen szólni akart, mikor a feleségéből egy ismerős hang esendült fel hozzájuk. Mintha a portással beszélne.

— Tudom, tudom, nem is az igazgatóval akarok... Torday tanár urak van-e most órája?

— Nem tudom, kérem alálassan, de aligha most egy uri hölgy van nála.

— Hölgy? Egy szép fiatal, szőke hölgy — szürke ruhában? Nemde, barátom? Melyik a tanári szoba.

A kellemes férlhangban ideges öröm vibrált és hallani lehetett, hogy a tulajdonosa négyesével szeli a lépcsőket. Fel percz múlva valaki — alig kopogtatva berontott a tanári szobába s a kiserő portás, valamint Torday tanár ur határtalan meglepetésére minden szó nélkül, de annál szenvedélyesebben ülele magához a könyves arcu fiatal asszonyt.

— Csunya, rossz gyerek... szőkevény. Szerencse, hogy megtaláltalak. Panaszra ottlét a professzorhoz? Ha én adom elő a dolgokat, bizonyosan szekundát kapnál — mondta az a csinos barna valaki enyelgő szemrehányással, de megkönnyebbülve. Aztán még mindig ölelve az asszonyt, Tordayhoz fordult a magyarázattal.

— Lásd, tanár ur, nagyon rossz feleséget nevelt neked! Annuska rengeteg sokakat tud I., II. és nem tudom hányadik. Amenemba királyokról, ismeri a pogánykor

kegy jeleivel. De mikor aztán Bánffy a meggyőzését követve, ellenzékbe ment, kegyvesztetté lett és mikor december 13-án Bánffy ama hazafiak elén állott, akik a hatalom jogtöréséről szemben a legélesebben foglaltak állást, a király, akinek ez tudomására jutott, állítólag azt mondta róla: — Az az ember többé ne kerüljön a szemem elé! Mindenesetre érdekes viszonylatás lesz tehát, mikor Bánffy ismét megjelenik a Hofburgban.

Gróf Csáky Albin. A főrendiház elnöke. Ebben a minőségében éri a királyi meghívás. Öszinte és becsületes karakter, aki nem fogja tervedesbe ejteni a királyt a helyzet hamis kiszínzésével. Ez bizonyos.

Báró Dániel Ernő. A szabadelvű pártban egyike azoknak, akik az úgynevezett liberális ortodoxiát képviselik. Az ő előadásától ugyan nem sokkal világosabban fogja látni a király a szituációt.

Darányi Ignác. A disszidensek csoportjának elnöke. Álláspontja ugyanazonos a gróf Andrássyval. Meghívása annál érdekesebb, mert mint az eselleges átmeneti kabinet fejét emlegették a közelmúlt időben.

Falk Miksa. Régi ismerős a királynak, még abból az időből, amikor a királyasszonyt, néhai Erzsébetet, a szépet és jót magyarul tanította.

Hódossy Imre. A Lloyd-klubot akkor barátiaságos helyiségnek ismeri és akkor is megmaradt benne, mikor Apponyi és mindazok, akik éveken át egy táborban küzdöttek, ismét kivonultak belőle. Nézetait más helyen közöljük.

Justh Gyula. A képviselőház elnöke. Mint ilyet hívják a királyhoz. Intranzigens negyennyolcas és széles látókörű politikus. Kihallgatásakor természetesen a legadikáltaab módon fog az ellenzéki koalíció álláspontjára helyezkedni.

Láng Lajos. Szabadelvűpárti, az óvatosság frakciójából való. Sohasem exponálja magát hátrébb és mindig megmarad színtelennek. Mint színtelent hívják a Hofburgba. Valószínű, hogy az információja is színtelen lesz és hogy statisztikai adatokkal bőven fogja fűszerezni előadásait.

Rakovszky István. A Ház egyik alelnöke. Az önálló vámtarületnek és a magyar vezényszóknak határozott híve a néppártban.

Thaly Kálmán. Mint a függetlenségi-és 48-as párt tiszteletbeli elnöke kap meghívást a királyhoz, a kinek már megjelent egyszer, mikor elment megköszönendő a Szent István-rendjelélté kiállítását. A legkövetkezősebb negyennyolcas politikuskok egyike, aki a királyi kihallgatáson is kétségtelenül a legidegebb következetességgel fogja megmondani, hogy miképpen szándékozik a helyzetre.

Tóth János. Alelnöke a függetlenségi pártnak, azonfeül kvestora is képviselőháznak. Mindkét minőségének szem előtt tartásával hívják a Hofburgba.

Tomassics Miklós. A horvát képviselő ut leletű klubjának az elnöke, akinek hivatása lesz a horvátok szempontjából megvitáztatni a helyzetet a király előtt. Erre Josipovich Imre mindenesetre alkalmasabb lett volna, Tomassics *Khuen-Héderváry*-nak a kreaturája. Azt fogja elmondani, a mit *Khuen-Héderváry* diktált neki.

Ifjabb gróf Zichy János. A trónörökös kegyence, a néppártiak volt elnöke, most pártot kivül konzervatív. Bizonyos, hogy semmi olyant se fog mondani, ami a királynak ne lehetne nyerve.

Gróf Zichy Nándor. Megteremtője a néppártnak, aranygyapjas vitéz, akit tehát a király a „chér cousin” megszólítással illet. Az udvarnál nagy súlya van. Ugy tudjuk, hogy az önálló vámtarületnek nem barátja.

Gróf Zselenszky Róbert. A szabadelvű-antiszemitaik árnyalatából való. Aulikus ember. A Lloyd-klubban Rubinek kilépése után az utolsó agrárius. Perhorreszkálja az önálló vámtar

költszetét és a kurucz dalokat, de a gyakorlati életben — nagy császi.

— Sándor, megint...
— Nohát: kis császi... Demikve, tanár ur, Annuska feltékeny egy vén, csufnéni, aki nyirseprón lovagol...
— Igen és emiatt válni akar — mondta Torday komoran és ellenséges indulattal mérte végig a fejet, aki rablólovagok módjára tört be hozzá és erőszakosan magához ragadta a szerencsétlen Annuskát. De az öreg ur elszánta magát, hogy megvédje.

— Válni? — A rablólovag kacagva nézett a feleségére.

— Válni akarsz, Annuska? És ezt a tanár urnál határozta el?

— Azaz, hogy... én tanácsot kértem a tanár urtól — mondta Annuska lángvörös arccal és lesütötte a szemét.

— És ő mindjárt a választ ajánlotta, ugy-e?

— A mernők feszes arcot öltött és karját nyujtotta a feleségének.

— Mennünk kell Annuska. Ha a szigeten akarunk ebédelni, még át is kell el-töznöd. A tanár ur szíves jókánadást majd más alkalommal fogjuk megköszönni.

Annuska könyörgő és bűnbánó pillantást vetett az öreg professzorra, de a régi, bizalmas öleléssel nem mert többet bucsut venni. Az ura példáját követve, szertartásosan fogott vele kezét és kissé szomoruan indult lefelé a lépcsőkön. Hanem mikor egymás mellett ültek a kocsiában és a mernők módot talált, hogy hirtelenében megcsókolta a felesége nyakát — elmutt ez a szorongó érzése. És az ura hozzászólt, melylyel az „a vén oktondit” illette. — maga is méltatlan-kodva felelt.

— Igen képzeld csak: azt mondta, hogy nem kellett volna férjhezmennem...
— Igen, Felső! — Fejezte ki magát rövidebben! — Ma estig a függetlenségi képviselők közül azok, akik a meghívandók névsorában benne vannak, még nem kaptak semmitéle értesítést se.

terület. A királynál való megjelenése csak ártani fog a nemzetnek. Ezeknek a politikuskoknak a Bécsbe való meghívása — mert a király nem jön egyelőre Budapestre — ma dönt el, amikor is

Khuen-Héderváry a királynál

volt, mint a hogy jelenti ezt a következő bécsi táviratunk: A *Fremdenblatt* jelenti: Ő felsége ma kihallgatáson fogadta gróf *Khuen-Héderváry* Károlyt személye körüli miniszert. A kihallgatás összefügg a magyar politikuskok küszöbön álló meghívásával.

A politikai körökben sokat beszéltek ma este azokról,

aliktet nem hívnak meg,

holott erre nem egy oknál fogva rászólgáltak. Felölő elsősorban, hogy a meghívandók névsorából hiányzik gróf *Zichy* Aladár, aki pedig tudvalevőleg a néppárt elnöke. Ennek magyarázatát a gróf Zichy Nándor, de talán még inkább az, hogy gróf *Zichy* Aladár volt az, aki november 18-án esküre hívta föl az ellenzéki képviselőket, hogy nem nyugszanak addig, amíg a merényletet meg nem torolták.

Feltűnő az is, hogy nem hívták meg *Bohgár* Ferenczet, holott ő a Ház egyik alelnöke és katonai kérdésekben szakértelmű.

A függetlenségi pártban sajnálkoznak azon, hogy gróf *Bathányi* Tivadar, *Polányi* Géza, *Szederkényi* Nándor és *Gál* Gyula, akik volt államtitkár és volt képviselőházi alelnök, nem kapnak meghívást.

A pártok hangulatáról

A következőkben számolunk be: Általánosságban az a nézet, mint említettük, az ellenzéki pártok mindegyikében, hogy a helyzet tisztázásához azért nem fognak hozzájárulni ezek a kihallgatások, mert Bécsben mindenképpen a szabadelvű párti regimét akarták fenntartani és a kihallgatások csak arra valók, *ut aliquid fecere videtur*.

Tizsa kijelenti utjában is, hogy szeretne szabadulni a kormányvonaloktól tétől és felhivatalosan ma a következőket jelenti:

Azon különböző támadásokkal szemben, a melyeknek gróf Tizsa István miniszterelnök tegnap legfelsőbb kihallgatása alkalmából is ki van téve, legmegbizhatóbb értesülésein alapján bizton állíthatjuk, hogy gróf Tizsának nincs jobb kívánsága, mint a válság sima lefolyását előmozdítani és állását utódjának minél előbb átadhatni. A tegnap legfelsőbb kihallgatásnak sem volt más célja.

Ez azonban az ellenzék nézete szerint még nem jelenti azt, hogy ne akarják más szabadelvű párti politikust megbiznani a kormányalakításnál. Sokat emlegették is ma *Wekerle* Sándort, mint aki kormányalakításra kapna megbízást, azon az alapon, hogy *azonnal és szigoruan hajtsa végre a szabadelvű párt kilenczes bizottságának ismeretes határozatát a katonai kérdéseknél, míg a közös vámtarület a kereskedelmi szerződéseket lejártáig továbbra is fenntartatnék*. Addig a két ország kormányai és parlamentjei tárgyaltatnak a gazdasági viszonyoknak esetleg más alapra való helyezésére kérdéses. Persze, hogy az ellenzék ennyivel nem érheti be.

A függetlenségi pártban

meglehető nagy számban voltak jelen ma este a képviselők, köztük *Kossuth* Ferencz, *Polányi* Géza, gróf *Bathányi* Tivadar, gróf *Bethlen* István, *Tóth* János, *Loszky* Gyula, *Leingy* Zoltán, *Hammersberg* László, *Bartha* Miklós, *Pap* Zoltán stb.

A tömeges kihallgatásra senki sem volt elkészülve, mert hiszen ezt még Tizsa kihallgatása után is tiltották. A pártban természetesen nyomban megindult a kombinálás. Azt, hogy Széll Kálmán és dr. Wekerle Sándor nincsenek a listában természetesen találták, mert hiszen ők már voltak a király előtt. De nem tudták magyarázatát lelni annak, hogy miért hívnának meg a szabadelvű pártiak között báró *Dániel* Ernő és főképpen pedig gróf *Zselenszky* Róbert, a ki Rubinek kilépése óta már csak az egyetlen agráriusja a pártnak.

Általános az tartják, hogy ezek a kihallgatások csak a kiegészítési politikai tetszősebb alakját jelentik, mert hiszen előrelátható, hogy a kihallgatások két hétig is el fognak tartani. *Kossuth* Ferencz így nyilatkozott a kihallgatásokról:

— Mindenesetre újság a tömeges meghívás dolga, de aligha jelent fordulatot. Hiszen én is, *Andrássy* Gyula is kifejtettük a felség előtt a koalíció álláspontját s gróf Apponyi Albert, *Thaly* Kálmán, *Justh* Gyula és *Tóth* János sem fognak újat mondhatni a királynak.

A meghívások képeztek persze a pártkörben a beszélgetés fő tárgyát. Elénk derültséget keltett, amikor *Tóth* János elmondta, hogy ő nem tud nemetül, de még kevésbé — francziául.

Nagy derültséget keltett az is, mikor *Kubik* Béla azt mondta:

— Ugy hiszem, a király hamarosan fog végadni a meghallgatandókkal és hívesele párbeszéd.

— Kivánja Ön a nemzeti hadsereget és az önálló vámtarületet?

— Igen, Felső! — Fejezte ki magát rövidebben! — Ma estig a függetlenségi képviselők közül azok, akik a meghívandók névsorában benne vannak, még nem kaptak semmitéle értesítést se.

A disszidensek

körében azt hiszik, hogy a legutóbbi huszonegy óra alatti koalíciós kabinet chaucei ismét úvekedtek. Ennek magyarázatát külpolitikai okokban keresik.

Az újpárt

körhelyiségében meglehetősen sokan voltak jelen az este. Természetesen ott is főleg a meghívásokról beszéltek, de nevezetesebb fordulatot ott se várnak a helyzetben.

A néppárt

körhelyisége az est folyamán igen élénk volt. A fővárosban időző párttagok valamennyien jelen voltak és élénk eszmecserét folytattak gróf *Tizsa* István bécsi utazása, valamint a legközelebbi napokban várható királyi meghívások fölött. Az eszmecserét maga a párt elnöke, gróf *Zichy* Aladár vezette be, ki jelenleg a fővárosban időzik. A párt egyébként az országgyűlés megnyitása előtt 7-én, kedden este értekezletet tart, mely elé a párttagok nagy várakozással tekintenek.

A szabadelvű párt

klubjában, a hol ma este a kormány összes Budapestben időző tagjai és a párt tagjai rendkívül nagy számmal voltak jelen, nagy érdeklődéssel beszéltek a mai nap szennzációjáról.

A pártkörben már kora este fenn volt gróf *Tizsa* István is s az ő révén csakhamar köztudomásra került, hogy a király kilencz ellenzéki és hét szabadelvű párti politikust fog kihallgatni.

A kihallgatások kezdetének sorrendjét egy alaptották meg a felség kívánságára, hogy első sorban a két Ház elnöke, gróf *Csáky* Albin és *Justh* Gyula kerüljenek audienciára *Hódossy* Imrével egy napon és pedig szombaton, a mely az első lesz az audienciák sorozatában. A következő audienciánap a keddi lesz. Egyelőre ez a két kihallgatási nap van megállapítva. Értesülésein szerint *Hódossy* Imre néhányan szenved és azért illetékes helyen kérte, hogy kihallgatása kedde halasztassék, ugy, hogy az első napon, szombaton helyette más fog kihallgatásra kerülni, valószínűleg *Láng* Lajos.

Gróf *Tizsa* István ma több látogatást tett, a többi közt délután *Hódossy* Imrével is volt. Tekintettel a kihallgatandók nagy számára és tekintettel arra, hogy a királynak bizonyos napokon más teendői is lévén, a kihallgatások megszakítások nélkül nem folytathatók; előreláthatólag még néhány hétig el fog tartani a válság és a teljes kibontakozás bekövetkezése, a melyre nézve gróf *Tizsa* István környezete ugy tudja, hogy a miniszterelnök mindent elkövet annak gyors lebonyolítása érdekében.

Bécs obstruál.

Barabás Béla, *Arad* város országgyűlési képviselője vezérezteket itt ma az Aradon megjelenő Függetlenség-Bécs obstruál-cimzettel. *Barabás* a bécsi udvar makacs ellenállását óhajja megörömi és értesülésünk szerint a márczius 8-án összeülő országgyűlésen *indítvány* alakjában fogja kifejezni azt az álláspontját, hogy a képviselőház tiltsa meg a kormányt, hogy olyan intézkedéseket hajtsa végre, amelyekre törvényes felhatalmazása nincsen. *Barabás* ezikkéből, mely bizonyára az egész politikai világ érdeklődését magára vonja, közöljük a következő részeit:

Hódossy álláspontja.

Hódossy Imre ma így nyilatkozott egy hírlapíró előtt a maga álláspontjáról:

— Mindenben az egykori nemzeti párf programját valom és nem adtam föl semmit belőle. Ma is azt követelem, amit akkor követeltünk, amikor még szemköztt álltam a régi szabadelvű párttal. Ez a párt a *rideg konzervativizmus* alapján állott, amikor mi, nemzetpártiak a szabadelvűekkel fuzionáltunk. Akkor vezértüknek, *Széll* Kálmánnak bejelentettük, hogy *mi szilárdan megmaradunk programunk mellett*. Széll és pártja azt nemcsak tudomásul vette, de utóbb el is fogadta a *Szentiványi-pontokat s ezzel a maga egészében vállalta a mi programunkat*. Röviden és precíziez ugy fejezhetem azt ki, hogy a szabadelvű párt a *Szentiványi-pontok* elfogadása óta a hatvanhetes alapján áll, de annak igaz szellemében való *végrehajtását* követeli, szóval, a nemzeti vívmányok fokozatos megvalósítását, anélkül azonban, hogy ezzel rázkódtatásnak tennék ki az országot.

Uj rend a Házban.

A képviselőház nyilvánossága, illetve a képviselőházi karzalkó látogatása dolgában a legnagyobb hivatali új intézkedéseket tett, amelyekről holnap körlelvén értesítik a képviselőket.

A legnevezetesebb újítás az, hogy a karzalkókra nem adnak többé számozott jegyeket s így a karzati ülőbe a helyeket sem számozzák meg. Aki előbb jön, elül kap helyet a karzaton. Azok, akik álló helyre kapnak jegyet, a székek el nem foglalhatóak. A helyes számú karzati elnöki emelvény fölött lévő közpész rész a diplomáciai és konzulátusi hivatalok továbbá külföldi és helyföldi előkelőségek számára tartják fenn. A két oldalezárny kizárólag hölgyek számára marad.

A képviselőház elnapolása esetén csak az elnapolás kihirdetése napján és a legközelebbi ülés előtt való napon lehet karzati jegyekre előjegyezni. Az előjegyzésre a képviselőknök előjoguk van és csupán a fennmaradt helyekre jegyezhet elő a közönség. Érdekes üléseken a képviselők két, legföljebb három jegyet jegyezhetnek elő.

A második emeleten helyeket tartanak főn a küldötségek számára, de a küldötségeknek egy nappal előbb be kell jelenteniök a Házban való megjelenésüket.

Budapest, márczius 2.

Justh Gyula ünneplése. A nemzet elhalmozta szeretetének jeleivel a Ház népszerű, új elnökét, *Justh* Gyulát, a ki nap-nap után özönölni kapja mindenfelől az üdvözölő leveleket és táviratokat. Ama néhány nap alatt, melyet legutóbb a fővárostól távol töltött, *Justh* Gyula békesmegyei birtokáról elment *Oroszháza* és meglátogatta *Veress* József képviselőt. Alig, hogy híre terjedt *Oroszházán* való tartózkodásának, az ottani függetlenségi párt küldötséggel kereste föl és nagy lelkesedéssel üdvözölte, mint a Ház új elnökét. Nagy ovációval fogadták *Justh* Gyulát *Tornya*n is, a hol a község polgársága üdvözölte őt, este pedig fátylaszert adott tiszteletére. Egy-két újság híradása szerint *Justh* Gyula szalonkocsin utazott birtokára s ezért meg is támadtak. A képviselőház elnökei eddig mindenkor szalonkocsin utaztak s így *Justh* Gyula is használhatja az őt megillető szalonkocsit. A városághoz híven azonban meg kell jegyeznünk, hogy a képviselőház új elnöke sem Budapestről való elutazásakor, sem visszatrérésekor szalonkocsit nem használ.

Kmetty Károly ünneplése. Ma délelőtt *Kmetty* Károly országgyűlési képviselőt a függetlenségi pártba való belépése alkalmából tanítványai meleg és lelkes ünneplésben részesítették. *Freyler* József üdvözölte lendültes szavakban az ifjúság nevében a függetlenségi párt legfőbb tagját, a melyre *Kmetty* Károly megújuló tetszésajálót kisérve a következő bezzéddel válaszolt:

Tisztelt uraim! Minden embernek jölesik, ha embertársai részéről a rokonszenz megnyilatkozását halja. Nagyon természetes, hogy mint ember helyes és örömmel veszem, hogy önk az egyetemen kívüli munkáimat ilyen rokonszenzvel kísérik. De erről a helyről mégis emlékeztetlekbe vagyok kénytelen hozni azt, hogy amikor a napi politikát ebbe a telerembe behozotok, akkor némileg érzelműknek hatása alatt teltettek magukat azon a szabályon, amelynél fogva innen a közélet küzdelmei, de különösen a napi politika megbeszélése teljesen ki van zárva. Önök ezen teltettek magukat; meg vagyok győződve, hogy nemes indokból tették tul magukat. (Igaz, Ugy van.) Nem érzem magam hivatva arra, hogy dorgáló szavakat mondjak emiatt, de meg fogom bocsátani, hogy én, aki erről a helyről sola napi politikát nem hirtetek, lehetőleg nem is értek, nem fogok ér. demleges választ adni az önk t. szónokának. A jövőre nézve arra kérem önöket, hogy lehetőleg tartózkodjunk ezekben a nehéz időkben minden olyan eszekedtetéstől, vagy magatartástól, amely az ifjúság iránt elfogultaknak bármilyen alapodat arra, hogy az ifjúság szemben megint drakói szögür jetelet mondjanak. Tudva van az önk előtt, hogy van olyan felfogás, a mely önöket az egyetemen kívül is eltitánna attól, hogy a haza ügyével szemben érzelműknek kifejezését adjának. Ennek a felfogásnak nem vagyok a híve; nem vagyok híve azért, mert hiszen annak az első organizmusnak, a melyet nemzetnek neveznek, önk is az organizmusal együtt él, együtt érez, együtt szenved részesel. (Élénk eljenzés.) Ismétlem azonban, hogy azt, hogy ide hozzák a napi politikát, bármilyen rokonszenz teltetés alakjában is, többször kifejezett elveimmel fogva hitelemnek nem tartok.

Kmetty Károly ma este elutazott *Esztergom*-ba, a hol a város képviselője, lapunk illesztis főmunkatársa tiszteletre lakomát rendezett a polgárság.

A vasuti sztrájk epilógusa.

A magyar királyi államvasutak igazgatósága tudvalevőleg a vasutások sztrájkjából kifolyólag számos alkalmozott ellen állástól való felmentésük mellett feyelemi eljárás indított. A feyelemi eljárás során a feyelemi hatóságok meghozták a határozataikat, a kereskedelmi miniszter azonban annak idején döntés végett felküldötte magának a vonatkozó feyelemi iratokat. Erre vonatkozólag felhivatalosan a *Bud. Tud.* a következőket jelenti:

A kereskedelmi miniszter feloldotta a feyelemi eljárás során hozott határozatokat mindazon alkalmozottak illetőleg, akik ellen a sztrájkmozgalomból kifolyólag büntvádi eljárás indítottat ugyan, de akik az ellenök emelt vád és követeléseiknek terhe alól a bíróságok által jogerősen felmentettek. A kereskedelmi miniszter eltekintett mindezen alkalmozottaknak feyelemi telt való megbüntetésétől. Ezen rendelkezés alól kivételnek mindazon alkalmozottak, akik ellen a folyamathat tett büntvádi eljárás jogerős bírói határozattal mindezőig befejezést nem nyert, a kinek feyelemi ügye a büntvádi eljárás jogerős befejezéséig függöben marad.

Jogerős ítélettel hivatalvesztésre ítöltek, a sztrájból ezen ítéletek végrehajtásáig elbocsátatnak. Mindazon alkalmozottaknak, akiknek feyelemi telt való megbüntetésétől a kereskedelmi miniszter eltekintett, azonnal megkapják a felmentésük tartama alatt visszatartott illetményeiket. Feyelemi eljárás indítottak 249 alkalmozott ellen. Ezek közül a büntvádi eljárás függöben van még 27 alkalmozott ellen. A kereskedelmi miniszter rendelete szerint tehát felmentelt a feyelemi eljárás következményei alól 218 alkalmozott, függöben maradt 27 alkalmozott ügye, Jogerős bírói ítélettel hivatalvesztésre ítélték és ehhez képest a szolgálatból elbocsátottak 4 alkalmozott.

Pént

A nemzetgyűlésben *Vista* képművészetiség, klubot alakított, jegyzék kezdte meg. Ezenkívül a *Vista* nemzeti és nemzetiségű, klubot alakított, jegyzék kezdte meg. Ezenkívül a *Vista* nemzeti és nemzetiségű, klubot alakított, jegyzék kezd

